

imellem det forslag, der er her, og den eksisterende praksis.

Men jeg vil meget gerne diskutere med udvalget og hen over sommeren også med Folketingets partier, hvordan denne sag skal håndteres fremover.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg blev også på samme måde som skatteministeren en lille smule usikker over for, hvad det egentlig er, forslagsstillerne mener med forslaget. Jeg læste det, sådan som der står i selve forslaget, hvor man refererer til de tilfælde, hvor der er landbrugspligt og bopælspligt. Svaret, som hr. Kim Behnke gav til hr. Frank Aaen, gik på, om der også blev drevet landbrug, og det er jo ikke det samme.

Her mener jeg, man kan lave en regel, som er firkantet, nemlig ved at sige, at det gælder dem, som har landbrugspligt og bopælspligt. Det er en firkantet regel, hvor vi mener, at der så er nogle, der begunstiges, som i virkeligheden ikke bør begunstiges, og jeg kan sige, at jeg er en af dem.

Så er der den anden mulighed, nemlig at sige: Vi har ordningen, som vi har i dag, men det kan være, at grænserne ikke er rigtige. Her mener jeg i forhold til det, som hr. Frank Aaen sagde, at hvis der er tale om smålandbrug, som er landbrug – man har et landbrug, men man lever ikke af det som hovederhverv osv. – er det klart, at de skal betragtes efter bondegårdsreglen. Men der er nogle grænser, og det kan være fornuftigt på baggrund af udvalgsarbejdet at få præciseret de grænser af hensyn til retssikkerheden og af hensyn til, at der er klarhed for de mennesker, som køber små landbrugs-ejendomme. Men det er altså ikke det, som dette beslutningsforslag, som det er beskrevet her, specielt i hovedteksten, lægger op til.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Så vidt jeg hører debatten, er der i Folketinget flertal for, at hvis der rent faktisk drives landbrug, beskattes man efter de regler, der gælder for landbrug i almindelighed. Hvis det modsat bare er et forsøg på at have et sted at bo, hvor man vil slippe billigere beskatningsmæssigt, end hvis man bor andre steder, er vi imod.

Det er de to synspunkter, der er flertal for i Folketingssalen, og jeg vil sige, at jeg på baggrund af det vil give ministeren det tilsagn, at

når udvalgsarbejdet er færdigt, jeg kan forstå her i løbet af sommeren, kigger vi på, hvordan vi får skruet reglerne sammen på en måde, så de to hensyn tilgodeses.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Finder skatteministeren ikke, at det er uhen-sigtsmæssigt og fuldstændig uacceptabelt, at en familie kan bo i et parcelhus med en landbrugspligt, der forhindrer den familie i at disponere over huset f.eks. til udlejning?

Det synes jeg, vi skal tage fat i, og så skal vi prøve, om det ikke i de forhandlinger, der nu må komme efter førstebehandlingen, kan lade sig gøre at bløde mulighederne for at få fjernet landbrugspligten op, sådan at der bliver et sammenfald mellem det at have en landbrugs-ejendom og have den vurderet som en 0,5 ha-ejendom med de skattemæssige forhold, der nu er forbundet med det, altså en vurdering efter landbrugsloven. Så tror jeg, vi vil kunne finde en fornuftig løsning på dette spørgsmål, men det kræver så, at der bliver blødt op på nogle områder i landbrugsloven.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg ved, at fru Mariann Fischer Boel også er en fremragende landbrugspolitisk ordfører for sit parti, og det er jo rigtigt, at denne problemstilling sådan set ikke har noget med vurderingsloven at gøre. Som jeg var inde på tidligere, er det et spørgsmål om, i hvilken udstrækning man vil reservere landbrugsjord til kun at være ejet i tillæg til ejendommen, hvor der er en landbrugspligt med det, der følger med. Jeg er overbevist om, at min kollega fødevarerministeren meget gerne vil tage den diskussion, men jeg mener faktisk ikke, det har noget med vurderingsloven at gøre. Her er det et spørgsmål om at se på den praktiske, faktiske benyttelse og på, hvordan vilkårene faktisk er.

Problemstillingen i forhold til landbrugspligten er, at hvis den først er ophævet, har man sådan set for altid givet afkald på den jord, der knytter sig til den ejendom, som en jord, der er reserveret til landbrugs-mæssige formål, for så har man løsrevet jorden fra den landbrugsforpligtelse, der følger med. Det er den principielle diskussion.

Vi kan sige, at i forhold til, hvordan det var for bare ganske få år siden, er der jo sket en vis opblødning. Da var det faktisk umuligt at få taget landbrugspligten af en ejendom, der bare